

бистритѣ му води. Тукъ тамѣ само появява се нѣкоя водна птица, нѣкой норѣ или кречманѣ, норка въ водата, лови бѣли сребърни рибки, поглѣща ги и пакъ норка. Западъ е червенъ, а градътъ пѣкъ тѣженъ, навѣсенъ като нѣкой старецъ оглежда се въ езерото. Стоенчо, щомъ се върнѣ отъ училището, още веднѣжъ помоли майка си, да го събуди отзаранъ, и легнѣ. Той тури клюкалчето подъ възглавницата, за да бѣде готово, и не се съблѣче даже. Майка му помѣмра го, но пакъ го остави, защото знаеше съ каква радостъ и съ какво нетѣрпѣние очакватъ дѣцата коледа.

Стоенчо мѣчно можа да заспи. Той си мечтаеше, какъ ще отива съ другаритѣ да коледува, какъ ще събира кестени и орѣхи въ торбичката си и какъ пѣкъ на Рождество ще си играе съ бадеми. Той си припомнуваше, кѣдѣ давахъ минѣлата година бадеми и мислѣше два пѣти да отидѣтъ тази, за да иматъ повече.

У насъ прѣзъ Рождество, Водици, Нова година (св. Василъ) дѣцата играѣтъ съ бадеми въ дупка или пѣкъ на чифъ и текъ. Колко е весело това и какъ скоро си минаватъ празниците!

Най-сетнѣ Стоенчо заспа. Сънѣтъ го грабнѣ и го фѣрли въ обятията си. Той (Стоенчо), каквото мечтаеше по-прѣди, сега пѣкъ сънуваше. Нему му се чинѣше, че вече е коледа и че той съ другаритѣ си обикаля, тропа, пѣе и събира подарѣци. Тѣкмо когато той мислѣше, че коледува, нѣколкома коледари затропахѣ на тѣхнитѣ врата и го събудихѣ. Той скокнѣ отъ леглото, исправи се, протегнѣ се, прозѣвнѣ и потърси клюкалчето.